No. 58. Ao. 1832.

SURINAAMSCHE COURANT.

DONDERDAG DEN 19den JULIJ.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

NEDERLANDEN.

BREDA, den 22 Mei.

Van de Zeeuwsche stroomen wordt ons gemeld, dat Z. M. stoomboot *Suriname*, order gekregen had zich naar Hellevoetsluis te begeven, om aldaar ter dispositie van een aanzienlijk personaadje te worden gesteld, welke naar Londen moet overgevoerd worden.

De berigten uit het 4de en 5de district van Zeeland, houden, dat aan de voorposten de strengste orders zijn uitgevaardigd, om geen personen of goederen hoegenaamd ook, naar Belgie te laten passeren.

Te Vlissingen gaat men met het versterken der vesting steeds voort; de werklieden van de maritime etablissementen aldaar worden dagelijks in den wapenhandel en exercitiën met het geschut op de batterijen geoefend.

Uit Antwerpen wordt, in dato 20 Mei, het navolgende gemeld:

Men schijnt hier in Belgie een onmiddellijken aanval van den kant der Hollanders te verwachten. Van vele zijden ontvangt men berigt dat onze armee in allerijl versterkt wordt, en de generaal *Duvivier* heeft, bij eene over de tweede divisie gehouden wapenschouw, verklaard, dat de Koning zelf het bevel des legers op zich zou nemen. Tevens echter ziet men op nieuw blijkbaar weder uit naar fransche hulp en bescherming.

Van bewegingen bij de Hollandsche Armee spreken onze bladen echter niet.

Volgens brieven van Madrid, had de Admiraal *Sartorius* eene landing op het eiland Madera beproefd, en was met zwaar verlies afgeslagen.

De belgische gedeputeerden hebben de wet aangenomen, waarbij 60,000 guldens zijn aangewezen, om te strekken tot onderstand van de officieren der vrijwilligers. De fungerende minister van oorlog heeft niet willen stemmen, vermaand zijnde, om te verklaren, waarom hij zich daarvan wilde onthouden, heeft hij zich op nieuw beklaagd over de aanvallen der liberale oppositie tegen het belgisch ministerie, en heeft andermaal de deugdelijkheid van de wet, over welke was beraadslaagd geworden, aangerand, als zijnde onregtvaardig in hare beginselen, en bezwarend voor de inwoneren, vermits dezelve den grond legde voor eene geldelijke belooning voor diensten, die, ten beste genomen, twijfelachtig waren.

Men heeft den minister te vergeefs doen opmerken, dat hij tegen het reglement zondigde, door op nieuw den inhoud der aangenomen wet in bedenking te nemen; hij heeft verklaard te willen spreken. Hij heeft dan ook zijn oogmerk volvoerd, doch is dapper uitgejouwd door zijne medegedeputeerden.

Het schijnt, dat in den raad van vorst *Leopold* in allen ernst is beraadslaagd geworden over het ontwerp, om een nieuw ministerie voor Belgie zamen te stellen.

DUITSCHLAND.

AUGSBURG, den 15 Mei.

Terwijl men in Frankrijk twist of de hertogin *van Berrij* zich al dan niet aan boord van den *Carlo-Alberto* bevonden heeft; zoo ontvangt men alhier het volgende schrijven uit Livorno:

»Zoo men verneemt is de fransche regering reeds onderrigt van het voornemen der hertogin *van Berrij*. Hare eigen agenten hebben haar door hunne onvoorzigtigheid verraden. Overigens heeft de stoomboot, op welke de hertogin zich ingescheept heeft, daar men op eenen snellen overtogt rekent, slechts eenen geringen voorraad van brandstof aan boord, bij eene vertraagde reis zouden de passagiers zich alzoo in groot gevaar bevinden. De hertogin heeft aanzienlijke geldsommen met zich, welke haar door eenige handelhuizen voorgeschoten zijn."

FRANKFORT, den 16 Mei.

Eene deputatie der burgers van Pforzheim heeft den groot-hertog van Baden een adres aangeboden door een groot aantal inwoners onderteekend, waarin zij verklaren hunne goederen en hun leven voor hunnen beminden Vorst veil te hebben, als ook voor zijne regtvaardige en heilige zaak, die tevens die van het volk is, ingeval dat het groot-hertogdom door een aanval der rustverstoorders mogt bedreigd worden.

Omstreeks Landau, te Tweebruggen, te Hamburg, en op nog andere plaatsen schijnen eenige ongeregeldheden ontstaan te zijn, doch die spoedig gedempt zijn.

BERLIJN, den 17 Mei.

De bijzondere correspondentie der *Staats-Zeitung* spreekt van driftige onderhandelingen tusschen de engelsche regering en die van don *Miguel*, om een vergelijk tusschen de twee vorsten uit het huis van Braganza tot stand te brengen.

Volgens bijzondere berigten, bemerkt men in Hessen altijd eene aanmerkelijke spanning, omdat de regering steeds draalt met het uitvaardigen van verordeningen, welke door de vertegenwoordigende vergaderingen zijn aangenomen, en waarop een groot deel der bevolking grooten prijs schijnt te stellen.

Uit Kalisch schrijft men, dat de groote russische krijgsmagt, welke in dat oord stond, allengs oprukte. Het tweede russische armee-korps stond nog altijd in Plock. Ofschoon in Polen over het algemeen eene zeer gedrukte stemming heerscht, moet zich echter nu en dan de zucht naar onafhankelijkheid weder min of meer luide openbaren.

De berigten uit Alexandrien, luiden als volgt: *Ibrahim* Pacha heeft den werkdadigen veldtogt tegen de Porte met eene overwinning geopend. Het gebeurde voor St. Jean d'Acre tot op het einde van Mei zijn bekend. *Abdallah* Pacha had ten gevolge daarvan herhaalde malen den voorslag tot kapitulatie afgewezen, en daarentegen eene schorsing der operatien tegen de vesting, van veertien dagen voorgeslagen, welk voorstel door *Ibrahim* Pacha is aangenomen. Over de bedingen van dit verdrag weet men niets beslissends; doch, zegt men, bevat het de voorwaarde dat, indien niet binnen dit tijdsbestek de vesting ontzet wordt, dezelve den Egyptenaren moet worden overgeleverd. Ter naauwernood was deze overeenkomst gesloten, of reeds brak *Ibrahim* Pacha het beleg op, met oogmerk om de in Aleppo zich verzamelende leger-afdeelingen stuksgewijze te verslaan. Door geforceerde marschen gelukte het hem werkelijk een tot ontzet optrekkend korps, geschat ter sterkte van 15,000 man, in Alexandrette te overvallen en geheel op de vlugt te jagen; wat niet onder de bajonetten der Egyptenaren viel, werd gevangen genomen, of naar alle rigtingen verstrooid. *Ibrahim* Pacha zal nu vermoedelijk naar Acre, waar alleen een klein blokkade-korps was achtergebleven, terugkeeren, en van *Abdallah* Pacha de voltrekking van het verdrag eischen. — De Egyptische vloot ligt weder volkomen uitgerust voor anker in onze haven; zij zal eerdaags uitloopen, en, zoo het heet, om de grootheerlijke vloot af te wachten, hare stelling aan Rhodus nemen. De Pacha heeft 700 man Grieksche eilanders aangeworven, en met dezen voornamelijk de twaalf branders bemand, welke de vloot met zich voert. Om den moed der brander-ekwipagien aan te vuren, heeft hij, behalve vele andere voordeelige voorwaarden, aan hunne gezinnen en overige verwanten aanzienlijke ondersteuning beloofd, in het geval dat zij er het leven bij mogten inschieten; van eenen gesneuvelden kapitein ontvangt de familie 5000, die van eenen matroos ontvangt 500 talari.

Uit Belgrado wordt dd. 3 Mei, het volgende gemeld: Heden bevestigen salvo's uit het grof geschut de tijding, dat de Groot-visier eene volslagene zegepraal heeft bevochten, op het insurgenten-leger hetwelk tusschen Novibazar en Sienicza deszelfs stelling had. Reeds te Sienicza door de troepen der regering bezet, en binnen vier dagen zouden dezen ook in de hoofdstad Saravejo kunnen zijn aangekomen, daar de geheele wapening der Bosniers, ten gevolge dier nederlaag, tot naar achter die stad zijn teruggetrokken. Intusschen is eene armee-korps van Servie, ter sterkte van ongeveer 8000 man, den Donau overgetrokken, en, niettegenstaande het zich vooreerst alleenlijk tot het defensieve moest beperken, heeft hetzelve insgelijks een gelukkig gevecht met een klein korps insurgenten bestaan. Getrouw aan de Turksche zeden, hebben de Serviers, aan Vorst *Milosch*, 40 afgesneden hoofden opgezonden.

FRANKRIJK.

PARIJS, 18 Mei.

Sedert de bezorgdheid voor den toestand van het Zuiden verdwenen is, heeft zich bijna de geheele staatkundige opkettendheid op de gebeurtenissen in Engeland gevestigd. Het eene gesucht vervangt het ander. De dagbladen zijn vol met lijsten van het nieuwe ministerie, zoo als hetzelve naar hunne meening gevormd is of zal gevormd worden. De *Messager* behelst er niet minder dan drie; in allen komt de naam van graaf *Aberdeen* voor, en op grond van deszelfs verklaarde vooringenomenheid tegen Frankrijk, meent het gemelde blad, dat men weinig vertrouwen kan stellen in de verzekering, die gezegd wordt van prins *Talleyrand* ontvangen te zijn, dat lord *Wellington* naar buitenslands eene even fransch-lievende staatkunde zou volgen, als zijn voorganger.

De uitdrukkingen onzer ministeriele bladen, betrekkelijk de Engelsche gebeurtenissen, zijn mede zeer gematigd en vriendschappelijk.

GROOT-BRITTANNIË.

LONDEN, den 18 Mei.

In de zitting der kamer van de Lords, van de vorige week, heeft de heer *Duncombe* gezegd, dat de eerste daad van Lord *Wellington* in zijn nieuw bestuur geweest was, de bevolking van Birmingham te hoonen, welker petitie hij den Koning geraden had niet aan te nemen, waarop dezelve dan ook terug gezonden was. Hij vergeleek overigens de beginselen van den Hertog en van allen, die met hem hetzelfde gedrag hielden, bij zeker soort van rijtuigen welke op zwanenhalzen staande, het onwaardeerbaar voordeel hebben van in de korst mogelijke ruimte om te keeren. Vervolgens gedurig heftiger wordende, dreef de heer *Duncombe* het eindelijk zoo hoog, dat hij de namen der Hertogen van Cumberland en van Glocester op eene beleedigende wijs in de discussie mengde en door den spreker tot de orde moest geroepen worden. Verscheidene leden spraken vervolgens, ook de voorsteller der bill Lord *J. Russell*, en in al de pogingen van de vrienden van het vorige bestuur straalde eenpariglijk de bedoeling door, om ingang te geven aan de meening dat niemand der vorige bestrijders van den maatregel, behoudens eer, thans tot deszelfs aanneming kon medewerken. Lord *J. Russell*, bij voorbeeld, merkte aan, dat anders handelende, het gedrag dier heeren op de verklaring zou neder komen; wij zullen niets tegen uwe bill inbrengen, mits gij ons uwe posten inruimt, geef ze ons dus en wij geven u de bill. Zeer gepast was het derhalve dat de heer *Baring*, andermaal het woord opvattende, onderstellender wijs, want hij verklaarde volstrektelijk niet uit stellige wetenschap en nog minder op magtiging te spreken, deed gevoelen wat er tusschen den Koning en Lord *Wellington* voorgevallen zijn. Men neme eens aan, zeide hij, dat Z. M. het afscheid zijner Raadslieden aangenomen hebbende, iemand bij zich ontboden en hem gezegd had, Daar ik bevond dat mijne regering op eene andere wijs niet voort te zetten was, heb ik aan mijn volk eene belofte gegeven, welke ik gestand wil doen, maar de constitutie veroorlooft mij niet, buiten het geval der uiterste noodzakelijkheid, hetgeen ik niet vinden kan dat zich als nog heeft opgedaan, den anderen tak der wetgeving te dwingen met de Gemeenten eenpariglijk te handelen. Ondersteld nu dat de Hertog *van Wellington* de bedoelde persoon geweest zij, moet hij nu, omdat hij de beginselen der bill misprijst, den Koning gehoorzaamheid ontzeggen, en hem misschien in de noodwendigheid brengen om eenen stap te doen, welke door hem en door bijna ieder ander als eene schending der constitutie beschouwd wordt?

MENGELINGEN.

EENE VERSTANDIGE LEVENSWIJS HET BESTE VOORBEHOEDMIDDEL BIJ AANSTEKENDE ZIEKTEN.

Zoo dikwijls eene algemeene heerschende, meer of min besmettelijke ziekte hare verwoestende kracht deed gevoelen, was men als om strijd er op uit, door edele menschenliefde gedreven, om een middel te vinden, hetwelk tot voorbehoeding zoude kunnen strekken ter bewaring van eene meer dan ooit gewaardeerde gezondheid. De een beloofde een dusdanig werkdadig specificum uit het plantenrijk, de andere meende zulks in het delfstoffelijk rijk gevonden te hebben.

De neiging tot zelfsbehoud is der menschelijke natuur aangeboren, en zou het ten hoogsten te verwonderen zijn, bijaldien dezelve, bij al het dreigende van zulk eene verwoestende ziekte, zich niet openbaarde en op voorzorgen deed bedacht zijn. Maar hoo ligt vervalt men door zulk eene bezorgdheid in uitersten, welke de rede niet billijken kan. Met eene kinderachtige ligtgeloovigheid hecht men aan de lofbazuin van een middel, waarvan de klank ons uit de verte in de ooren dringt; geen mensch, zegt men, die dat voorbehoedmiddel in het werk stelde, werd aangetast, en niettegenstaande de hoog geroemde deugdzaamheid, vindt men elders, waar de ziekte niet minder hare verwoesting aanrigt, andere onfeilbare middelen op den voorgrond gesteld. De ware ondervinding intusschen, welke der Geneeskunde tot een hecht steunsel verstrekt, van *ruwe empirie* wel te onderscheiden, moet hierop alleen het zegel drukken; het laten zien geeft nog geene ondervinding, welke proef houdt.

Dusdanige handelwijs zien wij heden ten dage hernieuwd, nu de *cholera*, de ziekte, het hoofd-onderwerp in de gezellige kringen uitmaakt, en heeft het mij, zelfs niet aan de gelegenheid ontbroken om op te merken, dat sommigen zelfs, door schoone woorden en beloften nopens de specifieke kracht der aangeprezen voorbehoedmiddelen ingenomen, de ongeloovigheid van anders denkenden met zeker medelijden beklagen.

Het artikel uit de Pruissische *Staats-Courant*, aan den wijdberoemden HUFELAND, met allen schijn van regt toegekend, zal zonder twijfel de verspreiding van het vertrouwen stellen op voorgenoemde specifica of voorbehoedmiddelen niet bevorderlijk zijn, evenmin hetgeen ik onlangs las van Dr. FLECKLES, in het populaire Oostenrijksche *Gezondheids Blad*, van den 17den Augustus 1831, waarvan ik den hoofd-inhoud hier wil laten volgen, om aan te toonen hoe men over dit punt zich te Weenen uitlaat, dat strekken moet tot waarschouwing voor gezonden en tot troost voor lijders.

Ook daar vinden wij eene verstandige levenswijs aangeprezen, als het voornaamst voorbehoedmiddel bij aanstekende ziekten, en lezen wij het volgende;

»Het eerste en gewigtigste, welligt ook het eenige voorbehoedmiddel tegen vele epidemische ziekten, en voornamelijk, tegen den geessel van onzen tijd, de verwoestende *cholera*, is niet in de geheimvolle tincturen en wateren, niet in de gezondheids-gordels en kleederen, of in de ruikflesschen, hoe ook alle die uitvindingen van onzen speculativen tijd heeten mogen, te zoeken, veel minder nog te vinden; dit zeker werkende, onbedriegelijke toovermiddel, hetwelk zich sints eeuwen als krachtvol in stand hield, is eene levenswijs, welke aan alle eischen van verstand en ondervinding beantwoordt.”

(*Het vervolg hierna*).

ADVERTISSEMENTEN.

AANBESTEDING VAN BANANNEN.

Onder nadere goedkeuring van Zijne Excellentie den Heere Generaal Majoor, Gouverneur Generaal der Nederlandsche W. I. Bezittingen, zal door den ondergeteekende aan de minst Inschrijvende worden *Aanbesteed*, de levering der van en met primo *Augustus* tot en met ultimo *December* dezes Jaars, ten behoeve het Gouvernement alhier benoodigde *BANANNEN*, op de Conditiën en Voorwaarden, welke voor de Gegadigden aan het Lokaal der Generale Contrôle, (alwaar de verzegelde Inschrijvings-billetten zullen worden aangenomen tot Zaturdag den 21sten der volgende maand Julij ter *visie* liggen.

Paramaribo den 23 Junij 1832.

De fungerende Contrôleur Generaal der Nederl. W. I. Bezittingen,

CH. LEERS.

N. L. BRAAM, *Exploicteur bij den Hove van Civiele en Crimineele Justitie dezer Kolonie*, zal op Vrijdag den 20sten Julij 1832, des morgens de klokke *negen* uren, ter Kastelenije van het *Hof van Civiele en Krimineele Justitie*, publiek bij Executie verkoopen;

De Slaven, genaamd: *Kapitein, Pasop, Louis, Onverwagt, Madrijntje;* aankomende den Boedel ABRAHAM GARCIA JR.

Paramaribo den 14 Julij 1832.

J. E. LYONS, zal *HEDEN MORGEN* op *VENDU* Verkoopen: Eenige Schapen en Varkens, voor rekening den Boedel J. STRAATMAN; benevens 33 vaten beschadigde Gort, te bezigtigen aan het Magazijn Generaal, achter het fortresse *Zeelandia*. — Voorts het *HUIS* en *ERF* aan de *Groote Dwarsstraat*, bekend onder L. D. N°. 721; aankomende den Boedel J. L. GARDÉ.

VENDU:

HEDEN NADEMIDDAG, om 4 uren, ten pakhuize van de geëxisteerd hebbende *Firma* van de Heeren FERRIER, PARRY & Co,

---

M. A. KEYSER, zal *MORGEN* op *VENDU* Verkoopen: Provisiën, Stukgoederen, en kisten *Chateau de Haultbrion Wijn;* — *Extra* Smirnasche Vijgen in dozen, en Rozijnen in kistjes.

Alsmede de slaven *CHRISTIAAN, Timmerman; DORA, Huismeid;* aankomende F. W. SCHLICHTE; de Negerin *JEANNETTE*, met hare dochter *CLEMENTINA;* aankomende J. W. BECKER; en de Negerin *FANNY, Wascher;* aankomende C. M. STEINBOCK.

Voorts de reeds bij vorige Couranten geannonceerde Slaven *CHARMANT* of *LEON;* zijnde eenen bekwamen *Kok;* en *ADAM*.

C. DESMONSTIERS vertrekt.

⁂ Ter dezer Drukkerij is gedrukt en te bekomen:

GEMEENZAME LEERWIJZE, om de *Basterd* of *Neger-Engelsche Taal*, zeer spoedig en gemakkelijk te leeren verstaan en spreken.

1ste, 2de, 3de en 4de *SPELBOEKJES*, voor *eerstbeginnende* en *verdergevorderde* LEERLINGEN; door *H. WESTER*.

GRONDSLAG *tot de* LEESKUNST.

Hollandsche en Engelsche *Wissels* en *Cognossementen*, enz. enz.

Fijn Postpapier met zwarte randen.

SCHEEPS-TIJDING.

BINNENGEKOMEN.

Het Schip *Sophia Maria*, Kapt. G. L. RÖPERHOFF; Passagiers: Mevrouw *Johanna Christina Anspach* Echtgenoot van den Heer Mr. *T. M. Lotze;* Mejufvrouw *Catharina Carolina Spret;* en de Heeren *Herman Spies; Nicolaas Melchior Bender; Barend Wibbe Zeeberg; M. Meijers.*

Het Schip *Anna en Louiza*, Kapt. J. K. DE JONG.

Het Schip *Wilhelmina Maria*, Kapt. J. J. BART. Allen van *Amsterdam*.

UITGEKLAARD.

Het Schip *Susanna Maria*, Kapt. J. F. SPIEGELBERG, naar *Amsterdam;* lading: 410 vaten Suiker, en 10 balen schoone Katoen.

Gedrukt te *Paramaribo*, bij de Erven J. BRINK.